

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 122.

Ottende Session.

36te Møde.

Løverbagen den 24de Januar.

(Forts.)

Kirke- og Underviisningsministeren

(Forts.): Men under alle de Tvivl, der saaledes kunne reises, staaer det fast, at man dog fra alle Sider maa og vil forlange, at der finder en Konstatering Sted af Barnets Fødsel, af dets Navn, dets Individualitet og dets Existens, for at de mange vigtige borgerlige Rettigheder og Forhold, som knytte sig hertil, kunne faae et fast Fundament at støtte sig til, og man er vistnok fuldkommen berettiget til at forlange dette under Tvangsmidler og saaledes, som Staten forøvrigt finder det hensigtsmæssigt; dette har imidlertid ikke Noget at gjøre med det egentlige Kirkelige, hvoraf da ogsaa følger, at, dersom en Omordning i saa Henseende, som vistnok for flere Punkters Bedkommende kunde være hensigtsmæssig, skulde finde Sted, vilde det ikke være fra Cultusministerens Side, at den maatte fremkomme, den vilde høre under en anden Ministers Resfort. — Dog troer jeg, som sagt, at det ikke vilde være heldigt at bringe disse Spørgsmaal ind under den nu foreliggende Sag, thi, uagtet det syntes, som om den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) var tilbøielig til at mene, at det Gnefte i dette Lovforslag, der vedkom Cultusministeren, var gaaet bort, saa at det nu ikke længere vedkom Cultusministeren, men maatte forfalde til Deling mellem Justits- og Indenrigsministeren, saa maa han dog forlade mig, at jeg paastaar, at det, der endnu foreligger som Lovforslagets egentlige Kjerne, og

det, der indeholder det egentlige Motiv til den hele Bestemmelse, vedkommer Cultusministeren, det nemlig, at der nu ogsaa for Medlemmerne af Folketirken indtræder en Afgang til, at de, uden at der er Spørgsmaal om, at de skulle udtræde af Folketirken, kunne undlade Daaben indenfor de Friste, der ere foreskrevne i Forordningen af 30 Mai 1828, naar der istedet derfor inden en vis Tids Forløb skeer en Indtegning i Kirkebogen af det Navn, de vilde have Barnet tillagt. Dette er, mener jeg, et meget bestemt og væsentligt Skridt fremad; jeg siger ikke, det er et Skridt fremad med Hensyn til det Standpunkt, hvorpaa vi staae ved Grundloven, thi det er kun en Anvendelse af Grundloven, men det er et meget bestemt Skridt fremad med Hensyn til de bestaaende Forhold, og det maatte naturligvis skee fra Cultusministeriets Side.

Naar der er Spørgsmaal om enkelte Forandringer, som man forøvrigt kunde ønske at foretage med Hensyn til Lovforslaget, Redactioner, tør jeg næsten sige, — thi, om det end ikke er rene Redactionsforandringer, have de dog mindre Betydning — saa vil jeg vel ikke sige, at det, at slike Forandringer bleve gjorte, skulde medføre, at Loven ikke kom ud, hvilket derimod ganske vist vilde følge af at begive sig ind paa de andre ved Siden af dette Lovforslag liggende Gebeter, som her ere nævnte, men dog er jeg ikke ganske fri for Betænkeligheder ved at foretage selv saadanne Forandringer, som kunde synes meget lidet betydende, idet jeg troer, at de, naar de gif videre end til strengt at være blotte Redactionsforandringer, let kunde støde paa Vanskeligheder. Dette gælder saaledes om et Par Forandringer i § 1, som